

Bilag til f. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

Gældende formulering

Stk. 2. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag til behandling ved landsret, hvis sagen efter indhentet udtalelse fra landsretten findes mest hensigtsmæssigt at kunne behandles i forbindelse med en anden sag, der verserer ved landsretten.

Stk. 3. Hvis parterne har aftalt, at sagen skal behandles ved byretten, kan henvisning efter stk. 1 og 2 kun ske efter anmodning fra begge parter. Henvisning efter stk. 1 og 2 kan ikke ske i de i kapitel 42, 42 a, 43, 43 a, 43 b og 44 omhandlede sager.

Stk. 4. Anmodning om henvisning efter stk. 1 og 2 skal fremsættes senest i det forberedende møde, jf. § 353, eller, hvis et sådant møde ikke afholdes, senest 4 uger efter rettens meddelelse om, at der ikke skal holdes et forberedende møde. Retten kan dog i særlige tilfælde henvise sagen efter en anmodning, der fremsættes senere, men inden forberedelsens slutning.

Stk. 5. Afgørelse af, om sagen skal henvises eller ikke, træffes ved kendelse. En kendelse, hvorved sagen henvises, kan ikke indbringes for højere ret.

§ 227. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag, hvor fagkundskab til erhvervsforhold er af væsentlig betydning, herunder vedrørende ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, til behandling ved Sø- og Handelsretten, hvis sagen er af principiel karakter.

Stk. 2. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag, hvor fagkundskab til erhvervsforhold er af væsentlig betydning, herunder vedrørende ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, til behandling ved Sø- og Handelsretten, hvis sagen efter indhentet udtalelse fra Sø- og Handelsretten findes mest hensigtsmæssigt at kunne behandles i forbindelse med en anden sag, der verserer ved Sø- og Handelsretten.

Stk. 3. Reglerne i § 226, stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse ved henvisning i medfør af stk. 1 og 2.

§ 249. Sagsøgeren kan under én sag fremsætte flere krav mod sagsøgte, såfremt:

Lovforslaget

2. § 226, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter *stk. 2-4*.

3. I § 226, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, udgår i *1.* og *2. pkt.* »efter *stk. 1* og *2*«.

4. I § 226, *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, udgår i *1. pkt.* »efter *stk. 1* og *2*«.

5. § 227, *stk. 2*, ophæves, og *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Reglerne i § 226, *stk. 2-4*, finder tilsvarende anvendelse.«